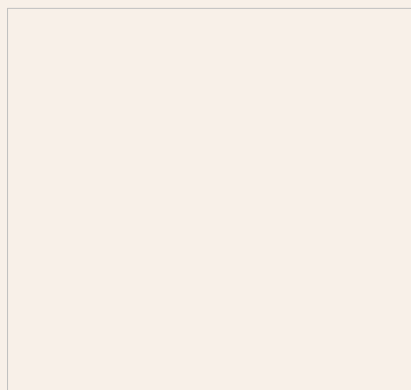

Jiří Slavětínský: Jahodnice je můj osud

V nové rubrice Zajímaví lidé chceme zpovídat ty, kteří mají druhým co říct - ne proto, že bychom vždycky sdíleli jejich názory, ale protože leccos pamatují, něco zajímavého prožili nebo dokázali. První příspěvek je určen jahodnickému starousedlíkovi a patriotovi, a napsal si ho sám.

Někdy se člověku stane, že zakotví na jednom místě zeměkoule a tam potom vydrží připoután na celé tři čtvrtiny století. Když mi byly čtyři roky - psal se rok 1927 -, naše rodina, v níž jsem byl prvorozený syn, se přestěhovala ze smíchovské ulice Na Březince pod kopcem Santoška do budoucí legionářské kolonie se zajímavým názvem Nové Hostavice na Jahodnici u Dolních Počernic.

Tenkrát to bylo vlastně holé pole na východní periferii Prahy, u formanské silnice směřující na Dolní Počernice a dál na Kolín. Suchá tráva a plevelem prorostlá rozježděná zem, sem tam nějaký nový domek a pracující zedníci. Když potom pršelo, tak mnoho louží a neuvěřitelně mazlavé jílové bláto. To bláto se mně a mému o tři roky mladšímu bratříčkovi moc líbilo, když jsme se v něm u domu čvachtali. Otec byl voják z povolání. Do Prahy se vrátil v roce 1919 jako seržant československých legií z Francie, kde působil u 22. argonského pěšího střeleckého pluku. Byl jedním z dvaceti dvou bratří legionářů, kteří se rozhodli koupit si parcely a zbudovat si obydlí se zahrádkou za výhodných podmínek, jak tehdy slibovala Legio-centro záložna. Brzy však poznali, že tak výhodné to nebude.

Podvod bratrské záložny

O těžkostech prvních kolonistů by se toho dalo vyprávět hodně, ale největším problémem byla tehdy voda. Ta ze studní, které byly u domů vykopány, nebyla pitná a nehodila se ani na praní prádla a koupání, protože byla tvrdá a mýdlo se v ní sráželo. A dešťová voda, protože byly neodborně udělané komunikace, se vsakovala do sklepů. Teprve někdy v roce 1958 postavily vodárny tři uliční hydranty a Jahodničtí nemuseli jezdit pro pitnou vodu do Hostavic nebo Dolních Počernic. Za dalších deset let, kdy se celá obec Kyje se svými devíti čtvrtěmi stala součástí hlavního města Prahy, byl ve větší části Jahodnice položen vodovodní řad a o pár roků později se pitná voda dostala do většiny domácností. Obyvatelé si sami zaplatili bagristy, vykopali přípojky a koupili si polyamidové trubky a vodárny pak provedly odbornou montáž. Byla to skutečně velká událost.

S vodou přišly trochu lepší časy

To, že byla pitná voda, způsobilo, že se začalo stavět na neobsazených parcelách a obyvatel přibývalo. Ovšem na faktu, že stará zástavba Jahodnice byla jednou z periferií Prahy, se opět nic nezměnilo. Z již dříve rozparcelovaného areálu budoucí kolonie s 206 stavebními pozemky, ke kterým bylo později připojeno dalších 51, bylo do té doby zastavěno jen 119. V dnešní době je mimo sídliště obydleno 248 parcel. Žije tu asi 1 200 lidí a spolu se sídlištěm je jich na Jahodnici něco přes 3 000. Tenkrát po dokončení vodovodního řadu se nám začalo v naší čtvrti lépe žít. Nejlépe na tom byli obyvatelé ulice Travná, dříve Štěrboholská, protože díky těsnému sousedství se sídlištěm se v roce 1977 napojili na jeho kanalizaci a rozvod pitné vody a jejich ulice s chodníky byla živíková. Po roce 1990 takové silnice s chodníky dostaly ještě části ulic Baštyřská, 9. května a Bezdrevská.

Legionáři mají smůlu?

Teprve pár let po revoluci začaly práce na kanalizačním sběrači v ulici Lomnická ve směru na Hostavice a po čase se pokračovalo v ulicích staré zástavby, následoval elektrický rozvod s přípojkami do domů, telefony a plynofikace. Z některých ulic se stal terén těžko sjízdný, protože po zemních pracích je žádná firma nedala do původního stavu. Nevím, proč to tak je, ale Jahodnice byla a je opomíjená. Je to snad proto, že byla legionářská? Oni legionáři nebyli nikdy u politiků v oblíbě. Bylo to možná tenkrát záměrné od Legio-centro záložny, že odkoupila od velkostatkáře Kolmana z Hostavic právě tyhle polnosti nedaleko památníku pruského maršála

Schwerina.

Památné místo posvěcené krví

V roce 1757 se zde odehrála jedna z velkých bitev mezi rakouskými a pruskými vojsky. Bylo tu na obou stranách zabito mnoho vojáků a mezi nynější Jahodnicí a Štěřboholy 6. května padl i pruský maršál Schwerin. Že se jednalo o historické území, ale kolonii nebylo moc platné. Někdy po roce 1950 byly názvy ulic změněny, aby nepřipomínaly, že to byli legionáři, kdo kolonii založil. My jejich potomci, a zbylo nás už jen šest, jsme v roce 1995 požádali místní úřad naší městské části, aby nám pomohl s navrácením původních historických názvů ulic staré zástavby. Rada tehdy schválila pro park na Jahodnici název park Československých legionářů a rozhodla přejmenovat některé ulice s tím, že tyto nové názvy s tematikou československých legií nesmějí být jinde v Praze užívány. Tím, že jsem po návštěvě Památníku osvobození na Žižkově tehdejšímu občanskosprávnímu odboru předložil návrh nových názvů, ale všechno skončilo.

Označení parku si málokdo všimne

Teprve když jsem v roce 2000 podal novou žádost, tentokrát vedoucímu Mgr. Jiřímu Kryštofovi, byl návrh odeslán na Magistrát a brzy jsem se dozvěděl, že pojmenování parku bylo schváleno. Magistrát ale nechal umístit uliční tabuli s názvem parku na sloup osvětlení při přechodu ulice Českobrodská - označili silnici, a ne park. Žádali jsme pak o nápravu, ale asi tam nemají čas zabývat se takovou prkotinou.

Je pravda, že po sametové revoluci bylo ve staré zástavbě hodně uděláno díky Místnímu úřadu Prahy 9 a později i Prahy 14, ale ty nešťastné komunikace ne.

Co z výšky nevidíte

Když jsme se koncem roku 99 dozvěděli, že na komunikace na Jahodnici bylo schváleno jedenáct a půl milionu korun, měli jsme radost, že se konečně dočkáme pěkně upravené čtvrti. O pár měsíců později se ale prioritou staly parky na Černém Mostě a v Hostavicích. Na nový povrch vozovek na Jahodnici se nepodařilo získat finanční prostředky dodnes. Pravděpodobně se čeká, zda někde něco zbyde. Jahodnice je přebytečná i co se týče rozlohy Prahy 14, protože se nevešla na letecký snímek na přebalu knihy Praha 14 v zrcadle času, neobjevila se ani na leteckých záběrech v loňských Listech. Bylo mi to líto, a proto jsem udělal z letadla několik fotografií na doklad toho, že jsme neprávem přehlíženi. Za celou dobu své existence naše kolonie a celá čtvrť změnila svůj vzhled i rozlohu. Bohužel z té výšky není vidět, jaký je stav zdejších komunikací.

Letos bych měl oslavit osmdesátku. Zatím jsem na tomto kousku země prožil tři čtvrtě století a někdy jsem byl ve světě hodně daleko, ale vždycky jsem se vrátil, protože tohle místo mám rád. Přál bych sobě i Jahodnickým, aby se sen o krásných komunikacích stal skutečností co nejdřív.

Narodil se v srpnu 1923. Legionářský domek na Jahodnici dneska slouží už třetí generaci Slavětínských. Teprve vnučka porušila tradici a bydlí jinde. On sám, ač penzista a pradědeček, nelenoší: jako tajemník zdejší TJ neúnavně organizuje, občas publikuje v různých časopisech. Zajímá se o historii a létání - titulní snímek Jahodnice z letadla pořídil loni.

vš